

канъ, на които тъмно-синий силуетъ ясно се исписалъ на юго-источната частъ на горизонта, а Севлиево все още се не види и ние продължаваме ту да се спускаме въ долини, ту се качваме на едни отъ други по-високи хълмове. Ако и да е добъръ нѣтътъ, но е мъченъ Най-послѣ около десетъ часа прѣзъ нощта ние пристигнахме, до градътъ, но не влѣзохме въ него, а се сирѣхме по причина на една заповѣдъполовина верстъ вѣнъ отъ градътъ, гдѣто такожде стояха разни военни обози, войски разположени въ лагеръ и на скоро пристигналата болница на 14 дивизия Двѣ болници повикани, — вѣроятно очаква се сериозна битка. Трѣбаше скоричко да ѣдемъ и да си легнемъ да спимъ за да можемъ утрѣ рано да станемъ. Тосъ часъ сложиха походна трапеза, столоче, разни студени ястѣя, горѣщъ чай и, като задоволихме гладътъ и жаждата, ние се разположихме да нощуваме подъ безпредѣлния шатъръ на звѣздното небе, понеже бѣше вѣче късно станало въ този день да распъваме чадъри. Равнината, на която ние стояхме, се оживляваше отъ множество огнече и отъ хиляди солдатски гласове. Въздухътъ се изстуди и стана до толкосъ влаженъ, щото наскоро всичкитѣ наши нѣща се уквасиха като отъ дъждъ. Ние изстигнахме прѣзъ нощта, но въ слѣдующия горѣщъ день на 21 Юлия ние скоро се стоплихме и изеушихме нашитѣ дрехи и нѣща. Настана новъ день Какво ли той ще ни донесе?—питахме се ние . . .